

Sygn. akt IV CSK 537/13

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa O. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.
obecnie Syndyka masy upadłości O. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w W.

przeciwko Miastu i Gminie L.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 marca 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 14 marca 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 października 2012 r., którym uwzględnione zostało powództwo o zapłatę wynagrodzenia za wykonanie przez powódkę, jako podwykonawcę, instalacji wodno-kanalizacyjnej, centralnego ogrzewania i wentylacji we wzniesionym budynku sali gimnastycznej.

Pozwany w skardze kasacyjnej powołał obie podstawy przewidziane w art. 398³ § 1 k.p.c. We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał przyczynę objętą art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Występowanie istotnego zagadnienia prawnego połączył z przepisami art. 647¹ § 2 k.c. i art. 262 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (jedn. tekst Dz.U. z 2013 r., poz. 885), art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jedn. tekst Dz.U. z 2013 r., poz. 594). Podał ponadto, że gdyby nie doszło do uznania sformułowanych w postaci czterech pytań wątpliwości za istotne zagadnienie prawne, to spełnione są również przesłanki do przyjęcia, że zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej, będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Skarga nie stanowi środka zmierzającego do kwestionowania niesatysfakcjonującego skarżącego orzeczenia sądu drugiej instancji. Stwierdzenie, czy zachodzą szczególne względy, przemawiające za rozpoznaniem skargi kasacyjnej w konkretnej sprawie, dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przyczyn wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Ugruntowane zostało w orzecznictwie zapatrywanie, że skarżący powinien wskazać przepisy prawne, na tle stosowania

których wyłoniło się zagadnienie, sformułować je, podać argumenty prowadzące do rozbieżnych ocen, a nadto motywację, że rozwiązane go jest istotne nie tylko w rozpoznawanej sprawie, ale także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz.11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz.151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r. I CSK 108/08, niepubl., z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.).

Przedstawione przez skarżącego zagadnienia nie odpowiadają wskazanym wymaganiom. Poruszone w nich kwestie nie stanowią nowych i nierozwiązanych dotychczas problemów, ponieważ wykładnia wskazanych przepisów, była już przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego, jak też doktryny prawniczej. Nie można ich uznać za rzeczywisty problem prawny, w kontekście orzecznictwa Sądu Najwyższego i przydatności rozważań dla rozstrzygnięcia sprawy. Wątpliwości wyartykułowane przez skarżącego nie uwzględniają tego, że zwykle problemy interpretacyjne związane są z procesem stosowania prawa w każdej sprawie, a zatem nie mogą być kwalifikowane jako istotne i nowe.

Odwołanie się do przyczyny istnienia potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć, jak też, że dokonanie wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02; z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07; z dnia 8 lipca 2008, I CSK 111/08; z dnia 19 stycznia 2012 r., I UK 325/11; z dnia 4 kwietnia 2012 r., III SK 39/11; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepublikowane). Na spełnienie tych wymagań nie wskazuje wniosek skarżącego. Obszerne uzasadnienie wniosku,

obejmujące obie przyczyny, powołanie orzeczeń Sądu Najwyższego oraz wypowiedzi przedstawicieli doktryny prawniczej, nie zawierają argumentów wskazujących na istnienie wątpliwości, wymagających dokonywania wykładni wymienionych przepisów, czy też zmiany wyrażonych stanowisk, w ramach wniesionej skargi kasacyjnej.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu w granicach zaskarżenia.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

[aw]

db